

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Collectanae - Cod. Ettenheim-Münster 394

[S.l.], [17. Jahrh.]

[Text]

[urn:nbn:de:bsz:31-134055](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-134055)

Nota in orationes Ver. M. T. C.

Nota in orationes
Verinas M. T. Cice-
ronis.

Synopsis.

Tenuerat Verres ex praetura
Siciliam Prouinciam omnino
trienium, quam cum libidi-
nose, auare, et crudeliter
administrasset, cum Lucius
Metellus successisset, repe-
tundarum reg a Siculis postu-
latus est, qui omnes praeter
Syracusanos et Mamertinos,
Mareum Tullium Ciceronem
nullis amicorum defensionibus
invidum ad accusationem
defendere compulerunt, quod

2. *NOTA in orationes.*
idem Cuero Quaestor in Sicilia
fuisse, et Provinciam discedens
multa pro benigna promissis.

Verina orationes septem sunt.
actio duplex. prior continetur
duabus primis orationibus, quarum
prior dimissio: altera oratio
est postulatio de novo agendi
genere, quo Hortensium fregit
Cuero, ut plane obmutesceret
quia perpetua oratione uti
non potuit, ad singula ex tempore
respondere coactus. Genus
vero actionis novae fuit istud
ut ubi unumquodque crimen dis-
putandum esset, cum lester ad
crimen accommodarentur.
Actionis vero secunda sine accu-
sationis quinque orationes ad

Verrinas Marci T. Cicronis. 3.

comperendi natum comparata
fuerunt, habitae in a Cicrone
n sunt. Verris enim n exspe
sato iudicij exitu exily causa
solum uertit. In actione hac
secunda agitur de uita Verri,
quam exiit in quaestura, lega
tione, Praetura urbana.

De quaestura, Legatione
& Praetura urbana agit in
lib. j. De Siciliensi in 4 sequen
tibus libris: De iurisdictione
Pulicet lib. 2; de frumento
in 3o; de signis sublativ in
quarto; in quinto de crudeli
tate supplicioru.

Diuinitio, et iudicium, quo
duo uel etiam plures de ac
cusatione sibi deferenda

4. Notae in orationes

conferunt, quomodo hic
Cicero et Caecilius. Affert
diuinationem ita defertis.

Diuinitio est inquit, quando
nō de facto quaeritur, sed de
futuro, quid nimirum debeat
accidere. Alij quod rei agatur
sine testibus, sine tabulis, et
sola argumenta secuti iudi-
ces quasi diuinent. Vide
Gellium lib. 2. nocturn. At,
Sicorum cap. 4. Carolum
Sigonium lib. 2. de iudicij
cap. 9. Ulpianum §. cogn. in
lege. Si plures. cap. 16. Inter
plures accusatores, qui primus
egit, dicitur esse accusator,
qui secundus et tertius susci-
piuntur i solutus, ut sentit

Verrinas M. T. Ciceronis. 5.

Secundus, adinuare accusa-
torem.

Repetundarum postulari
primo ita dicitur est, qui ali-
cuius praesens (provincia aliena
et pecunias aut vi aut dolo
exsilauit. Vide Marcellum
in iugulatum lege x. digest
Lactum, sive panderarum.

Postea repetundarum postula-
tio latius patuit, ut hoc nomi-
ne omnia continerentur, quibus
diuitiae constarent. et tunc auctor
videtur L. Calpurnius Piso. Au-
tore Cicerone 2. lib. officiorum.
Nondum centum inquit et decem
ami sunt, quum de pecuniarum re-
petendis a L. Pisonis lata e-
ret. Quam Cicero idem sociale

6.

Note in orationes

uocat, quia constituta uidetur
sociorum et Provinciarum
causa. Legem Calpurniam
secuta sunt, Fumia, Seruilia,
Heilia, Cornelia, Julia,
quam Cato tulit primo con-
sulatu. De quibus uide Rogium
lib. 8. antiquitatum Rom. cap. 33

Comperendi Natio est cum prima
actione perfecta post quatuor dies
secunda est instituta, Comperendi
natio dicta, quod per eandem die
ageretur. Hic prius dicebat
defensor, post eum accusator,
cum in actione prius dicebat
accusator. Vide Rogium lib. 9.
cap. 15. et 23. differens ab sumptu,
actione: hac enim ex incerta
iudicium sententia nata est;

Veremas M. T. Ciceronis. 11.

illa etiam si indices primo ca-
tu n' induissent: Ampliatio
ex pratoris arbitrio, quocumq;
die; Comperendi natio. ex pre-
scripto legit die 3tio. Vi con-
perendi nationis causa bis facta
huita est. Vi ampliatio si p'p'
sine diei potuit. in comperendi
natione potuit et ampliatio n'
autem in ampliatio comperendi
natio. Et veluti in comperendi
natione prius dicebat defensor,
ita in ampliatio accusator.
Vide Budew. G. Coss. comperendi
natione uocant etiam condicti
onen.

Habita est ista oratio Marco
Licinio Crasso, et Cnaio Pompeio, M.
Coss. A. P. V. C. 683. A. P. Ciceronis
37 quo etiam ad libertatem petebat.
Partes orationis sunt, ex ordin.

Notae in orationes

Constitutio causa, Contentio, per oratio.

Notae in Oratione ista explicanda Methodum hanc oblectauimus: in singulari oratione partes singulas analysi dabimus, quibus totam orationem in partibus et partes secundum artificium Rhetoricum dissoluimus. Item deinde notat rerum maxima animaduertentiam subiiciamus. Hoc in his quinque rom. observationes, ac deinde, quae praecipua erant de notis, tam publicis quam privatis.

Analysis exordii.

Si quis vestrum, questio exordii est, per Cicero y tot amos in

veritas
dialo
allie
uicem
prophet
est. & qu
hinc h
ed ex offe
den ex
maly can
inotib; qu
deferat
au tempo
des.
Ua quator
diti Ench
he notia
diti ergo
remis ad

VERMASSEN. T. CICERONIS 9.

defensionibus uerbisq; sed nunc
accusatione inire petat. hanc
quaestionem per prolepsin et
apostrophen ad iudices pro-
ponit. Argumenta huius accu-
sationis 3 habet, 1. a Causis,
quod ex officio fide est miseri-
cordia erga Suiulos ab ipsis
rogatq; eam susceperit. 2. a
Minoribus, quod n. iam auget
q; defendat. 3. Ab Adiunctis,
quia tempora rei publ. id pos-
tulant.

Cum quaestor 1 argumentum
g. chidit Enthymenatē. Simili-
t. p. petierant, ut defenderem;
a. p. d. u. ergo recusare. Enthym.
mematis antecedens g. stat nar,

Note in orationes.

ratione, et prosopopeia,
 Ciculorum. In Narratione
 est commendatio Ciceronis ab
 fecit, et laus brevissima boni
 Magistratus, cum Verian episcopi
 demonstrat quia continentiam,
 humanitatem, benignitatem, com-
 itatem. De prosopopeia suo
 loco plura.

Cuncti ad me publice. Hyperbole
 e, quia neq. Mamerthin, neq.
 Syracusan. venerant. De
 Hippert. Vide Cyprian. lib. 3.
 cap. vi. Viol. Casin. lib. v.
 cap. 11. Quinte. lib. 8. cap. 6.
 circa finem. Fit haec cum vel
 puer factus dicitur, aut res p
 similitud. attollimus, qualis

VERMAS N. T. Cicero: ss.

Virgil. Qui candore mures
ante viant, cur sibus aur as, aut
q̄ comparat. aut signis quasi
quibusdam, uel translatione.

Verfalsch tam in augendo q̄ in
nuendo, cuius moti e, uix
opibus herent. Vbi nota
mentiri quidem Hyperbole
n̄ in ista, ut mendacio fallere
uelit. Peruenit frequentis.

ad usum, ut qui si apud
urbibus est, sin aliter pullia.

Quo in negotio. I. u argumentum
hac ratiocinatione proponitur;
si mihi unus e accusandus, et de
fendendo plures, defendo potius
q̄ accuso, sed unus accuso et de
fendo plures: ergo defendo
potius, q̄ accuso.

Notae morationes

Quod si hanc causam. Id est, quae nentur ab adiunctis, id est, pro, ponitur, si fuerat un rei, publica causa aucto, reprehendi n' debeo: sed aucto rei publ. causa, ergo n' debes reprehendi.

Quid est pro Deum aoung. Idem. I. Syllogismi assumptio illustrat, interrogazione, comparatione minorum, et distributione i quod aiaz res rei publ. et exterorū, et prouinciarū, et dependentiarū. Distributio sine diarexis, est ligura sermone cum rerum distributione apparet clara et subtilis, cum singula uerba singulis n' orby

Verrmas M. T. Ciceronis. 13.

copulantur. qualis est & Cypri
am de bono patientia: spirare
ventos, fontes, fluere, grandae
cere copias nescit, fructusq; mitas
cere vinearum, exuberare pomis
arbuta, nemora frondulibere
prada florere. Talis etia
est uerfus ille Licantus de Prothas
ad D. Augustinum. Spumant per
fluit uada, Lrenit leo, kibilat
anguis. Alia est apud D. Amb,
in lib. 3. Hexam. cap. 15.
de aqua: inter arenas flaua,
inter cautes spumea, inter nemora
uiridantior, inter florulenta
discolor, inter lilia fulgentior,
inter rosea tubilantior, in
gramine liquidior, in palude
turbidior, in fonte perspicua,
in mari obscura. Sic Julij

14. Nota in orationes,

Firmicus de Jare. in Cyano.
fallit, in tauro rapit, ludat
in Sadyro. Ex qua eadem
figura Minutius Felix dixit.
Pluuias plueret, flare uentor
grandines inuicere, nubis
collidens, et omnia in uigore.

In hac libidine. Imperatio
Assumptio, et anacrophalosis
uel repetitio approbationu eius.

Qui in die in Captas benevolentia
Quero, cuius captatio duplex est:
una expressa, cu apertis uerbis
royat audis, et beneuole
audiat, qua plene est *Lexms.*
ii. e. sine arte. alia est tacita et mi-
plicata, qdo nimirum ea tali uerborum
falsitate uel ingenuitate dicuntur

Veritas M. P. Cicero:

15.

que forte sua valeant audire,
sub benivolentia comparare.

vide Cyprianum l. 2. c. 2
Nicolaum Casimiro l. 6. c. 6.

et sequebatur.

Exordia alia sunt perorotica
ex abrupto incipientia, ut Ciceroni
in prima Catilinaria. Alia
per ἀποκλειστικὸν latius expan-
duntur, et insinuationi sunt ac-
commodata. Alia ramosa, quod
in uaria exordia minorum quasi
ramos funduntur: quale
Ciceroni pro Murena. Utique
in oratione de senectute 3 et
4 plerumque notat exordia, que
numquam non solent excedere
modos, nisi ualde insaniant.

Nota in orationes

ita Longinus Rhetor., alia
 est eudoxima, siue exornatior
 ita Aristoteles lib. 3. rhetori-
 corum, c. 17. Aliam dicit,
 siue habet haerogener
 l. 1. de inuestione prouincion.
 Apud quos unum exordium dicitur, ex
 opinione, quod mirum, pro statu
 rerum et opinione hominum exordimur.
 quale est Cicero in orat. 4
 Catil. Aliud apud Graecos ex
 tempore, cum ab aliquo aliquis
 euentu ansam arripit orator,
 ut illud quod interitus ualidius
 officiat. Aliud est perperbitas ex
 abundantia, cum abundantia rerum
 dicendarum nulla non omittitur

Verrinas M. T. Ciceronis. 17.

dicimus. Aliud ex subdiuisione
uel in trochaebior uel multa in
seruatur, quae in suas partes dis-
tribuantur. concidit in ramo,
fo. Quae oia à Caesio
ad 6 cap. seu fontes reuocant;
Exordium ex adiunctis; ab expositi-
one finis; ex uisceribus quid
rei; exordium ab exemplis para-
bolis, iconibus, fabulis, pro-
uerbijs, sententijs; Exordium ab
inuocatione, Exordium ex ab-
rupto. Vbi nota de quo: Exordium
debet esse nimirum argumentosa,
ueluti confirmatio; neq; prolix
sine argumentationibus, uel e tras,
ratio. ita Fabij l. 4. c. 1.

Nota in orationes

Omnium praesantissima exordia
sunt, in qua plures eorum modi
fontes derivantur.

Nota.

Notamos in causa) quinquemius
scilicet, ut ipse scribit in Bruto.
Maxime vero admirabili Cicero
Tese plutarcho quod nulla dona
acciperet. Et

Quem quaestor) anno urbis Cond.
678 L. Octavio et L. Aurelio
Cotta consulibus, cum duobus Sicilia
Syracusano et Lilybathano jugali
quaestores essent. Cicero fuit
Lilybathanus. de Quaestore vide
Rosinium l. 7. c. 45. Pompeium
et in libello de magistratibus

Verrinas M. T. Ciceron: 17.

c. 17. es Ferestellam.

Veteribus patromis multis
Marcello intelligit ab eo ortor, q
Dumular' capis et gferuavit.
Habeant em'm nisi Roma nobiliter
et passim exferat nationes &
civitates in sua clientela.

Necessariorum) propter inop
officij hospitij invidabile, de quo
vide Alexandru ab Alexandris
l. 4. Gemalindicem c. 10.

Soey) de Soey et stipendiarys
Digonij l. i. de antiquo iure Italiae
c. 1. et l. 1. de iure praevinciam
c. 1. Erant quidem stipendiarys miles
socios, sed quoditione omnium deterrim.

Delubris) Delubrum autem festo
diey et suspit delibansy, quem
olim venerabatur pro deo,

NOTA in orationes

quae in oratione ad dnm in iudiciis
 Item long ante aras a delendo
 dieq. quod ante sacra sacrificij
 ibi manus ablueret. Genij ita
 dicti putat, quod uno leosplura
 genicula Numina.

Qui iudicia maxere iudicia
 equitibus. Sylla victor advenit
 ad ad Senasares transiulerat.
 Sed hoc tempore P. R. equitum iudi-
 cia desiderabat, quod Senatorum
 infamia laborarent; quare ab
 Aurelio Cotta patore post 3tes
 nerfer lex promulgata e, ut cum
 equesari ordine et tribunis arant
 lex comunicaret. in Pomponij
 Saedij libello de legibus c. 3.

Tribunitia potestas poterant
 Tribuni plebis quereat q

Verrinas M. T. Cicero:

21.

pecuniâ auceptâ iudicasset,
ad iudicium populi raperet ante
Sylla dictaturam, quam potes-
tatem isdem Pompey et Crassus
consules hoc ipso anno restituer-
unt.

Censorium nomen) restitutum
fuit hoc tempore a censoribus Gellio
et Lentulo ius, ut et senatu
moverint. De censore vide Pom-
ponij libello de magistrat cap.
21. Feaestham c. 17. Rosinum
l. 7. c. 10.

Observatio
nes.

Decedere) proprie magistratus
dicuntur, cum prouinciâ dece-
dunt. Vide Ansonij Scru de
uerbis lingue las.

Nota in orationes.

Populata verax de vi
 verbo, nepo nulla Gethig l. 2 c. 6.
 maxia nimirum atrocitati verbi
 hoc congruit: ita M. Cato fr,
 in balen terram Italianam laerap
 se et veraxse dixit, et Virgil,
 Scyllam et Charibdyn periculosa
 nauigantibus maria dulichiar
 veraxse rates.

Ethiopolitica.

Gravissima ante alia oia omni
 temp rejund: sunt luxuries, con,
 delicias, auaritia, superbia, id est
 regnu' et sono in gradu facile
 Val. Max. ubi in inu' uiriu' Venent
 pecuniaz cupido sibi iudica ueris.
 De abstinentia et temperantia unde
 Val. Max. l. 4. c. 3. de superbia
 l. 9. c. 5. de humanitate et
 clementia l. 5. c. 1. Anipodellen
 l. 2. Magnoni uocalim, ap. 4.

Verrinas M. T. Ciceronis

23.

quæ ubi 3 ualorū omnium fontes
aperit, uisū, inuentionē, et
lexitatem. Quæ uirtutes
in magistrata bene, conspitūta
republice debeant, uile aduā
Gonzenium in suis politicis l. 3.
Abesse a re publice. esse debent, et
nōales, q. uisā solā quam huma
ny sanguis repleuerat pulchritudini
uilest, pestaculū uisū ē, abesse
debet Vercellai, hic Bohemie
rex regni coronam Lamā surripit,
sina maculavit, quia semp fecit
caruicem dabit, eun Lamā
auit compatre suā solitū ap
pellare, passū eun eun in super
uio eun eun eun eun uchi
ita Dubranij l. 23. uelut Vercellij
qui in eun eun eun eun eun
reperit flagrantia, de se Lucto
no.

Notae in orationes
(Constitutio causa.)

Dicendum) propositio dicitur
causa, cuius ista est ratiocinatio,
is autor est eligendus, quem Sial
maximè volunt, et n vult Veritas
sed ne maximè volens, et Veritas
n vult, ergo ego autor eligendus.

Notae.

Nomen deferatur) a minori
delationem sequens actio;
n' d' semper ad usum, qui n'
nomen dedit, dedit. Deferre est
revelare et populare.

Contentio seu confirmatio.

In hac causa) Confirmatio
duae sunt partes. i. quod voluntas
Siculorum, h'is, Creacione accipere.

Veremas. vi. T. Cicetomis. 25.

si Siculi Cicetorem cogarunt,
eum uoluntas apud in diues ua,
lere de bed, sed cogarunt, ergo
de bed ualere, ubi breue
praemittit narrationes.

Utrum prophosio e ratio,
ematiōis, q tractat p com
municatiōem. Commun
catio e, cum aut ipse aduer
sarius q fulmig, aut cu iudicij
confideram deliberat. ita
Cypri 1. 3. c. 29. Causig. 1. 7
c. 24. est enim quasi cu ipse
apud quos dicat deliberatio,
figura ad purgationem maxi
me apta.

Si id audebis? Assumptio
prooiaq desinōis publicae lance
et desin, q sunt cines Roman.

et scilicet.

Reliquum est iam Complexio
 q̄ probat adiunctis, quia si
 legi: augeat, a causa finali
 legi repetundarum, illud itaq̄
 syllogismo simplicis: quoniam causa
 lex repetundarum est constituta
 eorum arbitrio lege agi oportet:
 Sed sociorum causa lex est constituta
 ergo sociorum arbitrio &c.

At enim prolepsis est, q̄ho in
 mens id, quod aut in aduocato
 causa, aut in iudice opinione ope
 aut fore nobis gratiam arbitraria
 praecipiamus dicere, & dissolueret
 tibi respondet syllogismo, si est
 dubium, an a me praecipiamus petij
 sent, dicerem quare fecisset.
 Sed n̄ est dubium, n̄ ergo dicam
 cur petierint.

Verrinas M. T. Cicer: 27.

Verum id quod ut arroganter
deus est, ratione dicitur deponit
habitam esse.

De quo quid? Assumptio est.

quis igitur? Propositio.

Sicilia tota? Complexio orationis
nata per gripposianam Siciliam.

In huiusmodi re? proposita
Sicilorum voluntate, ostendit
quod non esse auctoritate?

Si Siculi dicunt se nolle Caecilium
regerentem esse Caecilium: sed hoc
dicunt, ergo.

Si tibi? Assumptio.

Nunc hoc? Assumptio.
Tamen hoc? Assumptio
est in qua ponitur vehementer
interrogatio cum Anaphora.

Anaphora vero est repetitio in
principio sententiarum aptissima
ad enumerandum, ut nihil

Nota in orationes

Te vocatur au' p'cedit
 palat' nihil uocab' uigilie
 nihil dicitur p'p'rie. De
 ad insectand' : du in horu
 prodire, du lucen officere,
 du in horu aspectu uenire,
 copari. Valet plurimu
 etiā ad affectu amoris, qu
 usq' est Virgilij 1. Georg.

Te dicitur quinq' de solo in litt' repen
 Te uenire, Te dependere carebat.

Quod Anaphora in principio
 Epitrophe repetit in fine
 Epitrophe uero q' p'p'iam
 complexa, et in principio et in
 fine repetit, n' e' d' n' m' m'
 g' h' u' a' n' d' a' s' e' d' m' e' u' a' u' e' r' s' e' r' i' a'
 e' u' a' r' i' a' a' d' i' f' f' i' c' i' u' m' n' u' d' u' a' p' p' a' r' e' t'.

Nota.

Lex 1. Cornelius intelligit L. Sylle

Verrinas M. T. Ciceronis 29.

de pecunijs repetundis. que
quam antea) qd'o nulli equi
ter iudicabant lege Cornelia
tracti.

H. S. Hoc op' Septent' milites
ex lege repetito. ita Valerij
proib' de liberis antiquis.
Septent' milites centena
milia faciunt vicies quinquies
centena milia coronatorum.

Observationes:

Officiū necessitudinis repudiandum
necessitudo aliqdo idem quod
necessitas, ita imponere necessi-
tate Cicerone, necessitudinibus
circumveniri dixit Sallustij: Al-
as significat familiaritate, etiam
affinitate. Amic' pro Quintio
fraternal' necessitudinis dixit
Cicero: advenire ad necessitu,

30. Nota in orationes.

Omnes sunt honoris et op. idem
in Brudo. Unde nece parit.
neg. idem d' ac amic.

Quae cum his civitatibus
communicata sunt, quamvis
semper Verrius communico velis
cu' propositione cum corpore,
An licet dicitur, per conuoc.
cada niter nos sunt: nec de
de communicare. Communicare
cu' altero, auctoribus Cicero
et Casare e' Lycopi: Communicari
uocis adria usq' e' Liviij: Cum
quibus in spem integritatis comunicat;
a' fuit.

Pars 2. con
firmationis.

Suma e', quod Verrius Cicero
nolit auctoritatem ee. Transit

Note in orationes .

31.

autem Cicero ad hanc par-
tem approbatione pfecta
Cicero, q' comparatione mir-
ru illustrat.

Itaq' magnus) describit effecta
Horatensy per pro popoiam, ei-
usq' in iudicijs dominatum, re-
ferendo causas, cur se Cicero,
non nolit Horatensius.

Ego in hoc) Ad Ceciliu) quozq'
proponit: cum n' posse fieri ac-
cusatorem.

Cognosce) id ipsum ex adinu-
tis ostendit: in bono accusa-
tore requiritur integritas,
veritas et facultas accusandi:
nihil horu' e' in Cecilio, ergo.

Video enim per multa ee

Nota in orationes

crimina & alia induat ratio
 reuerendi Cæcilij: q̄ cum reo
 criminum societate giuncty e,
 n̄ p̄t in accusando socior de
 lendere, sed Cæcilij giuncty e
 cu reo &c. ergo.

quid illa facultas accusandi
 renouet a Cæcilio.

Contemenda. & propositio hyllo
 eipm̄ sine maior, q̄ auget cau
 sã efficientibz, quales sunt fa
 cultas, consuetudo, ratio, experi
 entia.

Intelligo & assumptio hylloq̄sm̄,
 qua dissimili illustrat: assump
 tionis probatio triplex est, id
 officio oratoris, a sollicitudine,
 a subscriptoribus.

Verrinas M. T. Ciceron. 33

Putasne 1. probatio
Assumptio, qua remouet a
Cacilio partes officij oratorij.

Portasse 2. probatio facul-
tatem Caelio ex adiunctis ad-
mit: q. long. spat. part. in quo-
lepsi; partim generatione mino-
ra et dissimul.

Esto ipse nihil 3. probatio
qua subscriptores Caelij irri-
dent:

Verum ut ad te) princeps
Syllogismi conclusio, cum nimis
Cacilio nulla desit, qua in
bono accusatore et utro re-
quirantur: accusatorem Ca-
cilium ee n. posse.

Nota.

NOTE in orationes

Tabellas in iudicia enim p
 Tabellar secebant, cordis notis
 inscriptis. a. d. n. l. hoc e
 abholuo, p. d. n. o; n' liquet.

Har in causis maioribus, ut sen
 tentiam auctores late rent, in
 cydam sine uram conyicbant
 Vide Alex. ab Alex. l. 3 es
 Rog. l. 9. c. 16 et 24.

Si a pueris nobilibus qd nim
 adolecentibus, q gloria cupidi,
 late claros viros auferunt.
 quales Appij Claudius, C. C. C.
 Scavrus, quos elyferat
 adhuc Hortensij; nam Appis
 et Casare auferantibus Varro et
 Dolabella su' absoluti.

Quos ipse vidit) Antonium Ora
 torum vidit et audivit Cicero,

Verimas M. T. Ciceron. 33

Craspu' audite n' potuit, apo. ei
Ciceroni' 16. delu' sit uita' Philipp
pro est Calare Cofs. Vrang' audi
uit Hortensij anni octo naion
Cicerone.

Frumentum Ipsi frumenti gene
ra ponatur. a. p. m. a. t. u. m. , emp.
Cum decumanum: Vile Sijom'u
l. 1. de iure provinciaru' c. 1.
et 12. c. 5.

Pratori ex senatus consulto licebat
frumentum imperare aratoribz
ni amicum sumptum. Quaestori
autem ex avario pecunia dabatur
quam aratoribz pro frumento
solueret; accipiebat pro singulis
modijs sepe dicitur binos, id e' asper
octo.

Verer' autem pro frumento ni
singulos modios sepe dicitur duo, 12
denos exijebat, a' lenda nempe
pro frumento in cellam libi

Nota in orationes

anendo, quatenus respectus
in singulis modis, et avaritibus
et sonor pro hinc. Quando
praetor pro frumento pecuniam
recipiebat, hoc dicebat a primatu.

Deductio fieret) id est atq; di,
minusio, quae facta est à Verre,
pro spectatione, pro collybio,
pro cenario, et scriba, ita
Licero l. 3. in Ver.

Mancipes) sunt, qui in autione
publicam aliquod redimunt. hic
deciman intelliguntur, quibus
Verres Siciliae decimas vendi
debat.

Lilybaei) est graeca et latina
lingua corrupta ut utebantur Si,
culi. Vide Dio dnm Siculul l. 1.
et 5.

Verinas M. Tully Cic: 37.

gestu. Fortenly actio plus
ar. is habebat. q. erat oratori
satis. unde Lucij Torquatus
eundem Dionysian gesticulato
riem nominavit apud Jellin
l. 1. c. 5.

Columna mania. Ad hanc in
foro infam. et rei fordis, infamia
ausabatur, ad quam etiam
creditores vocabant, qui gravi
are alieno premerentur.
Vide Sigonius l. 2. de iudicis
c. 24.

Observationes.

Spectat ad gestum, i. e. splendens
zur Cicero Tmo Verinarum,
Spectare et aspicere aliquem
Cicero pro Roscio. Spectare
animu alterius ex Lucio Terentio
in Andria. Spectat res ad
animu rebellionem, Lucij

Nota in orationes

fallime sed datur mulier, quae
ingenio bono est. Plaut. in Pseudo
Spurdata uirg. belli domig.
idem.

Persequi aliquem bello. Caes.
arsen aliquam persequi: Cicero
de finib. bona sua repetere
atque persequi hinc Verriam
sua. Persequar persequi,
ultrisci est. Celebrate scribendi
persequi, quae dicuntur in E. al.
persequi. Cicero pro Sulla. Videtur
aliqui persequuntur ab inscriptione
puerili. Persequitur. Comodij
cume huiusmodi persequitur est Seneca
in Cic. deo de offic.

Audientiam orationi meae illig
improbitas. Sed Laetura
aut arbitrio est. exurge pro eo. Laetura
audientia. Plaut. in peruta. Fac ut amiat.

Nota in orationes

peccato impediunt & quod omni
alioquin peccata demonstare
possint.

Cum omnis arrogancia vana
est, hanc illa inveniunt atque eloquia,
sive multo modestissima.

In iudiciis rebus istis, qui principum
agendo est, orationibus et paratibus
singulis esse debet.

Confutatio Cecily.

Quid ad haec dici possit habere
affirmatio fuit & hinc ad confutationem
transit nulla nempe iniuria la-
cilium ^{revera} affectibus sufficit, quare
eius iniuriam eiusdem appetit accusa-
tione.

Quid enim dices? i. pars de
iniuria refusa, a confutatione
mirari hoc syllogismo: 7. p. 8.

debet uli fieri, et cui maximam
Veritas iniuria fecit, accusare
debet: Valer. Si. Si. ubi, ergo.
At eam tibi? et quodationis partem
de inimicitia hoc syllogismo: ubi
nulla iniuria, ibi etiam nulla causa
inimicitiam. Sed hic nulla iniuria,
ergo. Nam id est propositio
Cognoscite assumptio. Argonis
assumptionis probatio, per narra-
tionem. Sic tu si est complexio.
Nisi forte? et pars quodationis,
ubi Quasura eius arguere arguendis
refellit. I. est, si certane est
de amicitia Veritas, tum causa Quas,
sunt quodam est, et ante est de
inimicitia. ergo.
Ipsi si sumam? et argumentum:
si iniuria augetur, non poterit aut
accusare, quia eius Quasus suscipi,
si nullam, nec hi accusare poterit.

Nota in orationes

De utraque est, ergo in potestatem
causare. Vbi simul dilectio est
de quo Gyp. uile. l. 2. c. 27
Semper hac causa comparatione
longam subicit inter of-
ficii Quaspori et defensionis
sociorum, quam multas arguen-
tis praefert.

Etenim si probabitur in argu-
a maioribus: si probabilis est
eorum causa, et suas iniurias
persequuntur, probabilius eorum
qui persequuntur iniurias sociorum.

Super eum in 2 argu. ab exem-
plo Gabini est, et Achaei cura
ueras, quod a fine legis ampli-
ficiat.

An quod ad 3 a maioribus

Veritas M. T. Ciceronis 43.

quod ad comemorandum
honestius, id ad probandum
expedit. Sed honestius est socius
defendere, quam quæstorem accu-
sare. ergo est ad comemoran-
dum.

Clarissimi) & argm. extrin-
secus absumit à Testimonio
civium clarissimorum, quod ex-
emplis illustrat.

Nota.

Argonis) Veneti sacra, cuius
sanctum erat in Euxiae Sicilia
monte. Vide Polybii) 1. 1.
Strabone) 1. 6.

Antony) Filius M. Antony
Oratoris, qui post prædica-
torem habuit ora maritima.

NOTE in orationes

Recuperatores) & de obli-
 gatis recipiendis reddere
 cognoscere, dati, unde Casso
 erat promissa. Sigonij lib. 1.
 de iudicijs c. 22.

Mutius) pontifex max. &
 Hannibal ita innocenter regis, ut
 senatus majestas ibi in provincias
 profecturus exemplum Scierole
 proponeret. Val. Max. 1. 2. c. 15.
 cum Danabippus orator excolu-
 late C. Marci C. Junius in oratione.
 Sortis) Consules et praetores, pro
 vincias sorte habebant, et ex 3. G.
 Quaeptores.

Qui princeps senatus fuit) ita
 dicebatur is, & primus censor suus,
 et is, & vivens, quod honoris

VERMAS M T. Cicero's. 45.

genus illis tantum defer ebatur,
qui dignitatem et gloriam rebus
praclarissimè gestis essent q̄se
cuti: vel quem Censores in rebus
sando primum legissent.

(Cicilius) quia sic Cicero in
a. e. in numerum oratorum re
ferendus, opera praecipua
sunt, quae de bono oratore Cicero
comemorare.

Sunt autem maxime 3 quae in
oratore ad Bruto requiruntur: nam
mentis praesentis ingenium
ad maxime artem disciplina,
de q̄se idem Cicero l. 1. de orat.

Sic igitur sentio, inquit, nam
ad ingenium ad dicendum vim
afferre maximam. Nam ad am
mi ad ingenium calores quidam
motus esse debent q̄ ad excogit;

Nota in orationes

Sandum acutum, et ad exli-
 candu, orandū sunt ubi eos,
 et ad memoria p̄ximū atq̄ die,
 turri. Ad h̄ quid ē, q̄ h̄ac pu,
 set arte accipi posse. T̄quid Gal,
 Jun ē, quid de illis dices, qua
 certe cum ip̄s h̄ic nascuntur,
 lingua solutio, uocis sonus, la-
 tera, uires, conformatio qua-
 dem, et figura dotiq̄ uis et
 Corporis.

Legenti
 poeta, cognoscenda h̄istoria, om-
 nium bonarū artium scriptores et
 doctores et legenti et percolu-
 sandi. perdiscendū ius civile,
 cognoscenda leges, percipienda
 omnis antiquitas. Senatoria
 ḡsuetudo, disciplina rei pub.
 iura p̄iorū, fadera, p̄actiones,

caâ impetû cognoscenda e.

In oratore sicut acumen dialecticorum, sensentia philosophorum, uerba proprie poetarum, memoria uirorum illustrium, uox tragicorum, gestus patrum, senonum ad ornatum. Ita diuine diuinitus Cicero.

Observationes.

De illi unum eximium Qui consuleret Fuisse. hoc e unum et exceptum, hinc eximia pecora, quae sicut a grege, excepta ad messas et usq. ad nom, eximij potui, et ad sacrificium excepti. Ita Virgil.

Quatuor eximios praesanti corpore canos.

Eximia spe adolefens Cicero.

Eximia specie uirgo. Silius.

Eximia oratorum templum, Livius.

Nota in orationes

eximie canare. Junea. eximie
debyere. Cicero.

In amicitiam populi rom.
ditionemq; effert. in
potestatem esse Cicero, in mentel
Quint. Plaut. in Amphitruone. in
rem esse, Tacit. et Terentij;
quem loquendi morem ratione
auctoritate et doct. Agellij
l. 1. not. Africanus. c. 7.

Peroratio.

Comparationem prolixè disputatam
breuiter geludis. Integerrimi et
honestissimi hoies, q; de laude honore,
et fama partim agunt, et diligenter
et accusatores appellandi s; talis
et Paul. Sed Cic. ergo est.

Nota in orationes .

49.

Hymerologia ludorum .
In orat. 2. Ver.

Comitia consularia habebantur
vigesimo septimo July.

Oratio hac secunda nominis septilibus
June 5to Augusti.

Ludi votivi comisi p̄ decimo 6to
Augusti.

Ludi Romani 4to Septembris.

Ludi plebey 5to Octobris.

Terribus Magistratus imbut 5to
Decembris.

Consules consulatus Cal. Jan.

Nota in orationes
Actionis r̄da liber primus.

Actionis prima pro amico absoluto
sequuntur orationes s. actionis r̄da
quae à Cicerone dicta à Veris, sed ides
prescripta, ut orationi uni et rationem
causandi in uno reo ostenderet.
Sunt gō quinq; ybi libri, q̄. Veris
in exilio sponte abierat, ad laudem
commendationemq; eloquentiaē p̄positi.

Synopsis.

In libro primo exponit crimina d̄vero
Veris, quae ante praetorem Galbae
sem pertraxerat Praetor Legatus,
Praetor Urbicus, in. mi de vita ante
iuda ē, statim habet comitatur alean
In r̄do explicantur crimina à Verre
in Sicilia, circa iudicandū compar-
tertig ē de praevienti criminib;.
Quartib; de signis ablativ.
Quintib; de suppliciis de oratib;.

Veritas M. T. Cic:

51.

Exordium

Agit Cicero contra Verrem, quod cum
percrederetur Verrem, ad ducem in
pederantia criminatur, quod tanto
hinc lacrimosus, reus in iudicio coram
venire audeat. Quam la crimina
tionem corrigat Cicero, quod Verrem
audacia, et ad sui, et ad iudicium
laudem ualitura.

Correctio) quid ea sit docet Cypria,
rup. l. 3. c. 29. et 30. fit a. cum
uel uerbo uel sententia uerbum alia
sententia subijciuntur. Figura
haec ut notat Causinus l. 7. c. 24.
mordax e, habetq. salen et acc.
tum. qualis e Cicero pro Calis.
numero uigesimo. Quod quidem
facere uoluerunt, nisi mihi in
micitia intercederent, cum istis
mulieris uiro, fratrem uolui di
cere, semper hic error, et pro

Nota in orationes

Roscio An. c. 134: Qua
 uero conuicia honesta in ciuili
 domo, si domus habenda e potius
 q̄ officina nequitiae, et dixerit
 uem flagitiorum omnium. f. xi
 simpliciter correctionis exempla s.
 Corruptio alia composita e, q̄d n;
 uicium cum alia figura sine schena
 se permittatur. Exemplum e pro
 Sextio ann. 110: Cui benedixit
 unquam bono e benedixit mo,
 q̄m fortiter bonum inuenit
 petulantissime insecutus e.
 ffic e correctio, cum analiplo.
 ca conduplicatione. Tertio ista
 e per addebitatione pro Ligario
 n. 26. Constantiam dico, refic
 an melius patientiam. neq̄ uideat
 tantum est purgere, uerum etia no
 derari solet, ut philippica zia. n. 3.
 Patrimonium effudit, quanquam
 n̄ fuit usi eo uerbo, quod decuit,

Verrmas M. T. Cicero: 53

in r. effudit, sed in salute respub.
collocavit.

Certe et mea diligentia et ampli-
ficatio a rerum gravitate et diligentia
de qua Cypri. l. v. c. 3. 6. de impudentia 3.
singulari et altero ex ordo nemini
non morat eas efficientes Verrius aut
diciam ignorantiam in rebus personarum
facinorosa, et diuina voluntate, quas
et distributione explicat.

Neque iste mihi etiam solus potest
audacia, insignis scilicet supplicium.

Mea quidem ratio et quid ex ordo nemini
et quo ratione reddit superioris de
rationis per distributionem, qua sit
in telat in non perfectione scilicet
san. et reiectione in diu.

Quo quidem die et benevolentia apta,
sio nulla ex in diu persona quam
sapius deinceps captat in laude in,

dicunt.

Itaq; iudicibus reiectis, et non
 bonis exoratoribus, quod conturbat Cic. la-
 boribus, quos sua fide et diligentia
 subleuabit in hac causatione constituen-
 da.

Nunc ne nouo querimonia genere
 membrum grauius uehementius, hoc est
 appellatio, qua rationem reddit, quae
 perpetua oratione usque fit. Vbi per
 prologum et dialogum eadem
 uersario feruor inuenitur.

Quadragesimae intellige centena mil-
 lia, id est, decies centena milia aureo-
 rum.

Dionem decies centena milia
 oratorum milia.

Vestis stragula, ab inferno ad-
 ducta, stragula vestis, Tepe in
 rone 1. 4. de lingua lat. salus orant
 amphitropa, utriusq; uultus habens,

Veremas M. T. Ciceron: 55

apud Lucilius l. 1. et 6. dormientibus
subper in solita, et tunc in sterni qui
vialibus. Porro in igitur: olim huius fuit
et precium. Helio gabaly Imp. Laupri,
deo teste primus omnium prius et do-
ror aureus, foralibus deperit, et apud
Virgilium ino f. r. d. Strategus super
de f. r. m. b. h. astro.

Tare ille conchiliata, aut pura,
pura, aut babilonica - ista Cicero
in Antoniana Clancar Alexandria
l. 1. c. 3. et apud Ciceronem s. s. t. f. d.
collocari inquit hinc in aures lecto
Praso pulcherrimo textili. Pragulo,
magis hinc vper illy decto. Hanc Pr
gula veste describit Catullus in v. p. h. s.
Poley.

Hac vestis pr. s. l. v. h. o. u. i. a. r. i. a. t. a. f. i. g. u. r. i. s.
f. l. e. r. o. r. i. m. i. r. a. u. i. d. u. s. e. r. m. i. u. a. b. a. s. t. e.
p. u. r. p. u. e. a. n. e. d. u. o. g. f. e. r. e. n. t. u. s. e. s. t. e. c. u. b. i. l. e.
Et Lucretius lib. 2.

Nec calidae vobis decedant corpore febres

Nota in orationes

Populi quibus in pietatis opibus ubi
 gauderit, quibus in plebeia veste carbandis.
 Hinc apud Plautum in *Truculento* Seno dicitur
 formis ministris, et illorum latera longi illi
 naris effectum, ut sint perfronata
 Campanica. Athenaeus l. 4 in rebus
 dicit Cottis fragula purpurea in
 loco quoque, serata fuisse memorat.
 Eundem Gaderus in Epigramma 16. l. 2
 docet ex *Ulpiano* dicitur et *Alphandro*
Neapolitano contra *Laurentium*
Vallam, *Pallium* etiam *fragulam*
 diu vestem.

Menses 3. d. 7. ante Non. Sept. Nihil
 dicitur, dicitur intelligit: Non. x. Sept.
 haec ea agi capta est. Not hinc pro
 vero ea qua supra in divinatione di
 exordium docuimus capita pauca alia
 breuiter subiiciemus.

Capitulum primum.

Quae exordi nra, origines et genera.

Exordium per Metaphoram dicitur.
 est a deceptoribus; illi n. exordium
 velum dicuntur. Proaminia
 Cytharadis. dicitur n. cantus illorum.
 E, quo ante legitur in am. cautione
 profundunt, ita Aurelij Capriodori
 in Rhet. compend. Caesig l. 6. c. 9.
 vel quae Graeci cythor uiam appellant
 et id quod ante rei negotium ponit.
 ita Fabig l. 4. c. 1. Exordij
 genera facit Cicero: proaminia
 quod est apertum principium; et epistolae;
 epistolae a. e. subdolum initium seu
 insinuatione animos iudicum occultis
 fabricans. ita ex Fortunatiano
 Caesig l. 4. c. 1.

Capitulum secundum

an et quae sint exordij partes.

Est, quae uis plerumque et obferuntur,
 et assignant. Expositione, quae est

Notae in orationes
 oratio re' indicans, ut hic: Venite
 vestrum igitur orare arbitror, tum per
 hoc diei sermo. Rationem
 qua reddo etiam expositionis, qua
 hic est in his Claronis verbis: qua
 sana et idcirco soluta est. Redditio
 re' que est occurrat assumptio, sicut
 galeis eij, quod expositione et
 ratione. perficitur. Cuiusmodi hic
 est: Est idem veritas, quod fuit semper
 comprobatione, qua est causa
 ditionis, et

Caput 3. qua quanti-
 tas episcopis et generalibus.

Quantitas refertur in iustitia episcopis
 maiori nomine, reliquis orationis in
 liby conansurata, diligentibus ob-
 servanda, quippe d. sancti Christophori
 ratione reddere debuit, quare tam
 longis episcopis uteretur.

Verinas XI. Tully' Ciceronis. 39.

Qualitas e, ut sit de re propria
res aliena a caa exordii, ut qui
ab extremo principis descipias
in ipsam narrationem, ut aliam
partem, qua exordium sequitur, n. n.
Ver rationes Narratione habent,
de quo vide Cyprianum l. 2. c. 9.
q. a. ex uisibilibus caa nascantur
exordia sunt qui in Aristoteli uide
de orat. docent exordium post
sola prima orationem factam ex
cojunctandis est.

Capit. 4. quod exordium
in fine.

Ut minus bene uolens attendit et docet,
Nisi reddatur auditor. uide Soanum
l. 2. c. 2. Quintil. l. 1. cit. Causum
l. 6. c. 9. Benevolentia petitur a
personis et rebus, personam rerum
adiurebit. Attentione pariter sunt
res magnas, nouas, praedatas, mire u.

Notae in orationes

diuiles, inuidatuz, horridos,
 illuapros, obsecrat, difficiles uti,
 ut, inuodar narare. Facilitate
 sit partes sunt, breuitas diffinitio,
 tionis, ut clare distinetz, aut iton
 percipiat, de qua re orator dicere
 uelit: oia a. esse debent uerbo cina
 et modesta - i qui r. audax
 profilis ad dicendu, auditor uaior
 abalienat, ut nonet Cicero primo
 de inuentione: modesta sunt se non
 dia, uop uultz, reliquaz gestuat em,
 positio: ita efficit l. 3. Rhos. c. 17.
 ap quo unu istud diligenter nota,
 attendos facere auditores, ad res
 orationis partes pertinere, et quoz
 dies oratio e, captanda esse est
 attendione.

Caput etiam quomodo
 benevolentia et a rebz
 et a personis capienda.

In orationis persona spectanda modestia,

Verrinas M. T. Ciceronis. 61.

officiū, necessitas, publica et utilitas,
aegritas, uero uigine in iudicijs.

In persona clientis, nobilitas, ius,
aetia, uirtus, eruditio, ueritas in
remittit. In aduersarijs, diuina
credulitas, perfidia, ualitia, dis-
fidentia, libido, intemperantia,
auiditas minima, auentia, furor
barbaricus, consilia, ~~uicio~~ pactio, minae.
nec, opes, potentia, et quae alia
sunt generis iudicialis. in re by
spectantur tempus, long, quino,
fama, expectatio uulgi, dubita-
tio, sollicitudo, admiratio, uolus,
in uolatio deorum, abominatio,
hystoria, exemplum inopinatum.

Ab ut. C. u. noua xij
uulgarij ex uolitione
uolito.

Tradit ea Causig l. 6. c. 1. circa
finem. Sape n. uolitione ouat,

Veritas M. T. Cicero's.

63.

Capit. T. utrum ex
ordie possit et argu-
mentosa

Argumenta aliqua ex ordine adhibentur
Quibus in diuinatione, ita fit, ut ab
ex arguentis differant, quae in con-
firmatione adhibentur. Dicitur
propterea: si ex ordine ducantur ex
heretis circumstantiis, quae aliter ad
causam non eodem pertinet, sed ad
ornatum magis, et digressionem perti-
nent, ad eummodi ex ordine argumen-
ta adesse debere. Si uero ex cau-
pula rerum uisum sit, et intermis-
sionibus principibus ducantur, dabitur
propterea recipiunt argumenta magis
mae ea, quae sunt a genere, ita u.
grauis influat, et liquidius. dicitur
Dicitur u. g. quia ebrietatem, et uias
ad eum suspitione, et laude sobrietas,
fit, ita Causis 1. 6. c. 8.

Nota in orationes

Caput octavum, qui sit
exordij character.

Exordia generis iudicialis, et de his
rationi simpliciter amant cultus et elo
quutione, a magis oratio in supplicatio
carit, et ut Salicarnasus notat,
plur habere exordia suavitate de
beat, q̄ manifestis, ne auertat,
quos conciliare debebat. lege Gea
rome l. 1. de curatione. Cardo Be
gus l. 8. c. 6. in fine. et Fabius
N. 4. ubi meminit veteres subordi
nandis orationibus in oratione de
quentia simulatione. Hic ratio
et exordiorum, generis exoratiui,
que in ad passionem, sed delectatione
ne in institutione. Diligenter etiam
notandum, quod Fabius l. 4. c. 1. circa
linea precipit. Illud ex proceptis
inquit, veteribus aures, ne quos in
solent proferri, ne audiant Iuans,
latini, ne aut ab obsoleta uelut,

Verinas M. T. Ciceronis.

65.

late, aut a poetica licentia Juno
pda in principio deprehendatur.

Quod n. recepti sunt, et capitis
eorum recent adierint inleantio; na
git animi conciliatio, et in calen

liby hac hōctas dretur, maxime
en in locor Lucriny ingressi horu

naturalis libertas licentia verbi
notare circumfuso utare n. patitur.

Notandum diligenter exponit ad retu
prie modis in partibus uba unie n. d. u

esse de quo e. 3. ut ex illa n. d. u
n. a licentia translata, et videtur,

quod exponit in libro in quo n. d. u
de gloria Ciceronis meminit ad Alitico

lib. 6. Epist. 8. alias monstrat illud
generalibus, de^{us} format in arte poe
tica.

Humano capiti ceruicē pedes equina
Iungere si velit, et rana in deo et plura

Virg. collatis verbis, abburpiter abon
de hinc in p. iem vultu, formaque sumone

spectata a d. n. i. v. s. d. e. a. d. i. s. i. c. i.

Nota in orationes

ita dicitur in libro 1. c. 17.
 coeque hoc maxime in eorum demon-
 stratione reverentis observandum est, quae
 ducuntur ex laude et vituperatione
 ex ratione et disputatione, et quae
 personam iudicis respiciunt.

Caput nonum de exordi-
 is ab oratoribus.

Sumuntur ea ab oratoribus personam
 vel rerum locorum, temporum, et qua-
 litatis. Ut dicitur in libro 1. c. 17. et cetera, quae
 insignis historiae sunt, et auctoritas
 sum, quod si recte fiat, species habet
 ingens et eruditio, si recte non
 fit, laepe fit.

Secunda orationis pars, si se de re
 lateatur, et in eo audit omnia
 frequentia audiat. Cuiusmodi est
 Dionisius Beysae in Olympio, ubi a
 notae exordium. Huiusmodi ex-
 ordia plebs plebs, huiusmodi
 Fabii dicitur. quia naturalis plebs

pro laborantibus E. si aspectu sit ubi
 et quatenus, et praefer expectatione
 aliquid sublimius aggrediamur, ita
 Lucius dicitur ab Historia Herodotus,
 non Taltantur. Si oratori eximia
 succedat, cuius commendare velit vir
 datus, ordini poterit ab Eunony
 excusa. de alijs aduversis totidem
 estis iudicium.

Capitulum decimum quae sit exor-
 dium necessitatis

Lex fieri pariter in malis sine exor-
 dium dicitur insit, ita regis magis et
 exortione, quod nescit benevolentia
 quilibet, et ubi nemo male exa om-
 corda affectu, quid opus est concili-
 dine animorum? Quia ut ut pendere
 ipsi fronte venerunt, et temper deq. ad
 penitentia magis abesse, si magis
 attendent, quibus nec placuit. Ita
 fieri sunt, quibus aliqui exortionem neces-
 sibile in praeferant.

Notae in orationes

Sed omnino exordium retinebat
 inveniendum in quantitate. Sicut
 n. aliqui ita gaudent et precibus, quasi
 sola vis eloquentia esset exordiorum,
 quibus ut sic dicitur rhet. c. 4. ubi
 dicitur, quia in rebus ornari. Praeterea
 hanc exordiorum necessitatem alii
 ratio est, etiam necessarium est in exor-
 diis indicare, de qua re supra sit
 oratio; reliqua non omnia sunt proprie
 habere videntur in Aristotele dicitur
 c. 17. Maioribus enim et minoribus.
 Tale est exordium Gorgiae Leontini,
 quamvis concisum: Elis beata civitas,
 in quo maiorem circuitum desiderat
 Aristoteles v. g. istud honorandi boni
 ideo Aristoteles lauda, commendanda
 illustres civitates ideo Elidem, de
 quo alius libro nempe problematum
 dicit. Male conuenit a nonnullis pra-
 ter orationis partes et transiit ad

Verrinas m. T. Ciceronis 69.

id est ex parte 1. 3. c. 16. ubi dicitur ne
cessarius esse partes a. propositio quod
et probatione sine affirmatione, ad
expresse subiicit: Si plures par
tes rationis fuerint, tunc erunt
procedunt, propositio, probatio,
et peroratio, ubi exordium cum
peroratione hoc habere com
mune docet, quod in memoria
rediens exordium quicquid res dica
tur, peroratio a. res dicatur, qua
fratris locum bene interpretatur Lud
wig Carlo, l. 2. diffus. 5. circa
finem. Exordium inquit, et narratio
nem non esse partes orationis, non ita
intelligendum est, quasi ab oratione
sint excludenda, sed ideo dicitur non
esse partes quia in illis non afferuntur
thymenata, ad aliquid probandum

Verriar M. T. Cicero's. 71.

Constitutio causæ.

Emt 2 sunt partes, propositio et par-
tis.

Quæ primùm est propositio, quæ Cicero
in genere proponit, quæ dicitur sit,
quæq; omnesur.

Hi sunt am) partitio est, siue
quadripartita totius causationis
distributio.

Abhinc annis 14) anno nempe V. C.
quo Caius Papirius Carbo ad Verre
Quæstore Gallia) provinciam obtinuit.
Bacchationibus, vigilijs, lenonum ale-
atorum de his copijs, disseruntur
in notis commentarijs ad in Cæcil:
ad numeros 5 et 11.

Constitutio causæ.

Ha) separata ab exordio paritiss
mies Rhetores g) dicitur.

qd exordio coniungunt, se autem
 hinc sequi, qd dicat in exordio, neq
 carit de de qua re dicere vult, mihi
 care. Et ab exordio se parant, ut la
 sola Regis h. c. t. propositionem
 vero et distinctionem ita distinguant
 ut distinctio propositionis, quasi amplius
 elucet. Sit vero utragq; membra
 plura ita capita sunt, ut pro parte,
 ut sint quasi totae orationis, sua
 sit itaq; clara et perspicua, neq;
 figura representationis ad auditorum
 aures suspendat. in iudicandi n.
 reru descendendi ordo debet, ut au
 ditorum memoria adiuvetur. Membra
 distinctiois, cometa sint, et quasi corpora
 unius, si admodum disparata, et diversa
 Capita sine membra n' sint nulla, reru
 n. descendendi multitudine dicit
 orator, hoc n. memoria et oratio
 n' & auditoris solet officere. Vilius
 Et illa partitio, cu unu membru

+ auditor

in alia coniectura vel admodum ibi
 distinguitur. Partitionis loci est
 exordij, ita ut vel ipsa sententia sit, vel
 sententia subsequatur. Omnia sunt, si ar-
 gumenta et causa vel simpliciter ad
 id, vel humiliter.

Introductio.

Est brevis generis rei tractatio, inter
 ipsa rei magis tractationem inserta,
 qua nisi ad ea necessaria est, brevis
 et argumentis tractantibus et alse
 juncta, non facit exordium, argum-
 entum exordium peccasse, ut separantur
 commune. Dionysius, Quinte. Si vero
 brevis aliqua est sententia et historia
 sit, qua causa admodum conveniat,
 erat in ipsa causa tractatio. Con-
 sultus patris est, ad introductio-
 nem adhibere.

Narratio

Tria quibus, quaestura, legatione
 & praetura utitur. Haec sunt ex
 quaestura Verri, quod aetate pecunia
 publica Carbone in provincia deservit
 est. Tunc quaestura primus honoris
 gradus ante Praefectum Praetoris est.
 De quaestura utitur in 1. 7. c. 27. de provinciis.
 1. 10. c. 45.

Dissensio, qua neque bello civili, ut
 plaris Syria intercessit, qua Syria
 factio adhuc dominabatur. de hoc
 lego Jul. Flori 1. 3. c. 21. quod
 eo usque, hincbat Syria, donec desisset,
 & non diceretur.

Haec sunt rationes Verri, quae
 sunt haec sunt, quod singula una
 demonstravit.

Haec sunt rationes ducenta, ut praesent.

Verrinas M. T. Cicero: 75.

Latini ut legerebuntur unius bis cen-
tesima millia. Summa est coronatorum
55.875. quadringenti a. ad septem
decies nam faciant coronatos
10.

Mille septenta legunt alij decies
sexies centena millia, qua est summa
coronatorum. 40.875. Septenta
millia coronatorum numerant mille
quingentim.

Reliqua non Aristotelicus in
probationibus nota. reliquos res
sunt, et reliquos in rationibus debent.
unde Paulus de lege: qui a nobis ff.
de admittit. et peric. dnt.

Malus civis, in probis consuetudine pro
leppis est, qua videtur Verres potuit,
cui respondet Cicero. Filicrit alij.
unde Cyprian. 1.3. c. 19.

Etenim si Loey comitit de perfidia
qua graviter in Verre arguit.

767 Nota in orationes
quod neq; hori se Sylla credidisset,
De legatione Ver-
ris ..

O scelus, o portentum exportare,
en. Narratio de legatione Ver-
ris, in qua contra Dolabella testis
monuit dixit, et quibus factis, et
crimina recenset sequentia.

1. In Aetia) Exactionem praeterea
ferat, Syllam proposit, et funo
occidit.
2. Nam, ista turba et sacrilegia re-
censet Alhenis, Dol, Chio, Tarent,
Athenis, Perga comissa. Hac p. in
Legatione Praeterea ab exemplis
Imperatorum, aliorumq; regum et
tabularum in suis sedibus et honores
attulerunt: cui duas Syllae
subiungit, neq; ferrem in
ornasse, neq; emisse.

Verrinas M. T. Ciceron: 37

Quam multis Veris in libidinem 3.
Quam multis Veris in libidinem 3.
Quam multis Veris in libidinem 3.
Quam multis Veris in libidinem 3.
Quam multis Veris in libidinem 3.
Quam multis Veris in libidinem 3.
Quam multis Veris in libidinem 3.
Quam multis Veris in libidinem 3.
Quam multis Veris in libidinem 3.
Quam multis Veris in libidinem 3.

Quid eoo nure in altera gravio
Amplificatio ad congeratione per
vincens ducta ex innocentia ad in
et ip.

Milios nalen popo cit. Veris 4.
avaritia in pilosus avariat. M.
legi Roma caput, quia lana ibi op.
ma lingua tur, proverbium debetur
no Prugula pilosia dicerentur
M. d. ut ut or Thar va e.

C. Malleolo Veris perfidia crimen 5
in Malleoli Tybela, pecunia occupare
E in quatuor confere et venur.
Hinc pecunia occupata dicitur, quae
in e otiosa. Synagoga dicitur in
Graecia sita, Roma in auctis et

Nata In orationes

ei in orationibus referbantur.

XXV) id est. unius quingentis cen-
tena millia. 250000 H.S. hoc
est sexaginta et millia coronatorum
et quingentorum.

Decies decies centena millia, quing-
enti quing. millia coronatorum.

Quing. millia) centum viginti s. coron.
Speculix) pecunia est a seruis dno
concessa, ut inde sua industria et
labore laerentur.

quid expectas) Prodigiosa iniquitas
est, qua verus p[ro]p[ri]a ampliat[ur].

pro quaestore) In crimen veris in-
ria est in milicibus. Nilius Pamphi-
liae civitas. Lycia Pamphilia. P. Lycia
Phrygia, provincia Sicilia partes
Lucerunt. Vide Sijonius h. de iure
provinc. c. 11.

Verrinas M. T. Ciceronis. 39.

Tricenis centena milia Septentim
faciunt coronatorum 75000.
Quod minus Minus se in tabulis
suis a Vere accepisse de tabella
seripserat, quoniam seripserat se de,
dixit Vere. Scripsit. Vere de,
dixit se quingenta triginta quing
milia H S. ducenta triginta
a milia, et item decies 40 milia.
Alquam calamitosam tempesta
tem pestem. Sunt q pestem
proprie de morbo dicit, negat, di
centi unq aiunt periclitantiam et
ita quidem veteres eleganter sed
memorimus locutor: pestem pro
inde accipi tantum metaphoricè,
ut pestis et pernicies civitatis,
Cic. pro Rab. pestis in amicitia
pecunia cupiditas, idem in amicitia.
quena modum etiam H. Dugod,
pestis barathrum scelli. Ita
Virgil. Sicut Georg. de colubro sine
serpente. Pestis acerbis boni, pecunia

Vermias M. T. Ciceronis. 81.

Pluribus in Catulli Epigram. 77.

De praetura urbana Veris.

Verum ad illam iam veniamus
praetura urb. crimina obijciat Ver
ni q. in iure dicendo, edictisq. in
quis altera in factis hactenus Epigen
tis q. by accendit ex tra ad mel
Verres praetuit, cui censoris nulli
essent, edicta iniqua hactenus ad
L. Flavianus, Minucius, Trebonius, Li
gurius.

Vocoma lex lata a Q. Vocomia
Tribuno Pleb. anno V. C. 534.

de qua Gellij l. 17. c. 3. D. Augustinus,
de civitate Dei l. 4. ceteras illas
qui censur esse mulieres haec redem,
inhibere. censur in rem publica
Sextus Tertius Rex in l. 17.

Cornelia uxor C. L. Sylvestre
testamentaria fidei ed numaria

82. Nota in orationes

vide Cicero nel 3. de nat. deor.
Affirma legis? memini Collegio
7. de rebus in iudicio non capere
dit. vide Justinianum Imp. §. Verbi
ne de usufructu.

Prætexta vestis alba fuit, cui
purpura erat prætexta, posita
à pueris virginibus, in laetitia
et in solennitate. Romulo. de his
plura in ista ceteris. palla orna
menta erat aurea, in genuorū collo
supposita, in cordis parte elaborata
libertinis palla sordida appendebat
tur.

Et propter provisionem? propter
imprimis promissio omnis, stipulatio
caus. deinde genus actionis?
que fuit in stipulata certe pecunia
stipulatione, quam perderet si,
provisione vinceretur, coram

Verzinas M. T. Ciceronis 83.

recuperationis, vel alio iudice
dignis stabatur; in rebus privatis
erat decima pars rei pro ouera
in publicis vero quinta. Spontione
igitur provocant dicebat, sponte
me tanta pecunia deducam, nisi
et quia respicula talis provocatus. cuius
spontionis exemplum est sua in Verre
notae Ciceroni de Formulis lib.
iudicio l. 5.

Princeps iuventutis dicitur e qui
ex numero primi nonnullorum Augusti
torum, decatur, ladii, ladii, ladii
troriani praeterebat, quos in circo
miseret, maioresque pueri congre die
bantur. inde princeps iuventu
tis capty e ille, qui ex exemplo de,
Cary Augusti sibi Imperatores ex
negotibus elige bant, in que voluis
sent imperium transferri, quem
uarius in super honoribus epotnare,

Nota in orationes

runz, vide Jos. 1. 7. c. 11. paen
 sci Titulus imperatores retinuerunt.

In sum oblatu pro verby fecit
 habet, quem ar noutu an dros et ad
 harpen du pisp of Theron d'ur man
 digit in huius habere. Dea sola l. 2
 qan fecit. in huius habere digit pro
 habere in potestate; ita etia in
 huius gaudere dicitur, q' p'it p' huius
 dicit.

Digitu tollit, non in auditu dicitur
 luit, et q' it, q' dicebat digitu tollit
 bere, hinc mancipi dicitur, qui n'it
 a populo emit, conducitq' aliquid
 manu n. p'olata significat se
 auctore emptionis.

Manubias secerit, intellige pra
 datus sit, voluit aliqui manubias
 proprie pecuniam, sine pecunia
 ex reddita prada, p'olysig redactum.
 prada alij manubias dicitur ee ad pecuniam

Veremas M. T. Ciceron: 85.

adversus, qui imperatori cessisset,
quâ ille vel donis seu ornabat
vel direxit, quâ aliqui publicis
apprecabat, quem admodum L. Sestius,
neg. r. fornicis fecit, ut de mag. hij. q.
aurea in populo, vide Valentinus
l. 7. de militia Rom. c. 18. in
ea qua narrationis sunt precepta
persequamur.

De Narratione. c. 1.

Quid Narrationis noie intelli-
gatur.

Qua et quot eius sint formae.

Narratione alig anguste nimir de
finitur, quae facti illicij
civilis, statumq. cae. v. g. cadis,
furti, sacrilegij, et similia criminis
applicacione procederet: unde
illa genere iudiciali uti dederit,
qui iudicant. Contra quos Augustinus
l. 6. c. 13. notat illud Quintilianum,

Nota in orationes
aliud ee narratione eade, aliud
coru, qua pertinet ad caam.
Narratio eade iudicialis e, qua
rei de qua queritur continet enu-
tiatione, alioru uero, qua ad
caam pertinet la diuisi rariu
Narratio, pro cuiusq uide: rei
ucl facti explicatione, cuius for-
mas s. ponit Causing ex Curio For,
Anastano.

Prima dicitur, qua principalis e
et tota e completio facti narratio-
nem. 2da. e iudicialis
q do res aliter narrat, quam ad q
farij expofuit. 3da. pte ex
dicitur, qua non principiu habet
facti ratione, sed ex eij parte
et circumstantias enucleate dicit,
ait. 4da. pte dicitur, hac
alijs etia res introducit extra
caam positas, eae tamen q firmante
n. inuolunt, v. g. didburg de abiciu

Verrinas M. T. Ciceron: 87.

Quis si etiam de iis de iis dis-
ceat, Invenit Et intemperantia.
Sed ut dicitur h. Narratio e
question probanda subiecta a
propria Narrationis fide discrepa-
bit ut dicitur h. qd dicitur
oratio narrat. Sed et dicitur h. cu
latius in questionibus vel ante quilo-
gori exponitur eas res gestas, quas
in narratione breviter addimus.
Quintilianus loco cit. hanc ee magis
declamatoria censet, q oratoriam
sive forensis: Ideo reportam, ut
quia Narratio breviter ee debeat, hoc
modo dicitur et oratorius potest expo-
ni, vel in iudic gratia, vel in feratioribus.
Sed dicitur h. quae res gestas n-
tam docet q exaggerat, bene magis,
me habet in laudibus personaru
genere dicendi demonstratio
veluti etiam sed dicitur h.

85. Nota in orationes

Caput II.

Quis sit narrandi locus.

In concionibus et sermone, sive oratione,
sive in litteris, est quædam oratio
et dicitur aut primaria narra-
tio; et in illa, necesse est implere propriam
generalem. varia in se tantum
est, sive recitatur aliam invidiam narra-
rationes. In genere iudiciali
semper opus est narratione, nisi omnia
de re agerent inter reum et defensorem,
neque idem semper narrationis locus est,
et in iudicio arte eadem consuetudinem
pro iudicio aliqua sunt amittenda,
neque semper idem est ordo narrandi
pro eadem necessitate. In genere de
liberalibus, si confes de re delictorum
dicitur, amittenda est narratio, quia
difficilius vel arte dicitur utendum
docet per prudentiam. vide et cetera

3. Blet. c. 19. Quintil. l. 2. c. 9.
in principio, et l. 4. c. 2. Plac: l. 2.
c. 9. ab oratoribus facit quod et
quomodo adhibenda sit Narrationis
auctoritate dicit Carol: Reg. l. 8. c. 2.

Caput 3. octo Narrationis
vitiis, cum circa quantitate,
in etiam qualitate.

Imo d. prolixitas, quae est immodica e-
reby, et a. verbi et verborum: dicitur.
adhibenda namque orator per se quae
longa est oratio.

2da: crebra et longa parenthesis.

3da: verborum ambiguitas.

4ta: nimia personarum rerumque multitudinis,
ut quasi agmine sensibus oblecta, quae
animi auditum quaeque idem, in
commodis est. Tuncque id est diligenter effine
observatum, dispendere n. paratim
et per se occasione. ita Carol: et.

5ta: incredibile et fabularum simile
praeter rerum naturam et ordinem.

NOTA in ORATIONES

Oratio. dicitur humilis, obsequiosa et impetratoria.

7m. dissolutio cui sine ullo decore sine nexu, sine articulis et membris dicuntur.

8m. eiusdem uerbi crebra et nepta repetitio.

CAPITULUM QUARTUM, QUAE IUR

^{In his narrationibus}
 Prima e' appetita breuitas a h' manu, n' gesta, n' decorata, in par tabularum. Timantis, in q' pl'us intelligendu' erat, q' pinguedine, rudig' alioq' rei, nisi ad diuina dicitur, seruicium. Epe Narratio breuius debet in re nota, q' in re, in malis seipsum eripit, in qua breui, late notanda, et qua uim habent sui motu, sine doctrina ad uia aliqua exornantur. Caueat in oratore, ne d' seurus fiat, dum breui ee laborat; uisum utrunq', perit in. Quod, quod

Verrinas M. T. Ciceron: 91.

ex inopia, quod ex copia venit,
inquit Quintil. 1. 2. c. 1.

Breves sunt, plerumque et expressi,
ita Dem. 1. 9. c. 4 in fine. Necesse
invenitur etiam illud Ciceronis in de
Orat. volo inquit, se offerat in ad,
refuente facultate, quarquam et
fides hac in parte ab Horace dij,
ceperit, petebat brevitatis rursus,
apud Quintil. 1. 4. c. 2. Siquis
necesse sit, longa aut brevis et
ratione, nec liceat ut p. medio.

Notandum de his illud Quintilian
quod res ex ita rei satis ostendit priora
et antecedentia debemus hoc ce
penti, quo reliqua intelligunt.

Simplex a. et undiq. concisa Max,
ratio vocari debet, p. q. conclusio.

Et da virtus et efficacia, ut quod
intra petuendi amor, id impetrabim,

92. Nota in orationes Verri
verborum usitatis, proprijs, dispositis
circumscriptiones gelasa miter.
Illa probabilitas est in genere
non minus sit completa et exacta, si
auctoritas et pondus in verbis, si
sententiae graues vel apte oratio
in by moribus, hanc, ita Caspary
c. 15. 4ta pariter est
uile ff. de in Bher. ad Alexand.

Caput Quintum

Quos et qua capita sint, rae
Narrationis partes oro,
babilia petenda.

Recensent ea a Cic. 15. j. porro,
in qbus generatim nomen, rae, uides,
fortuna, habitus, affectio, iustia,
affilia, facta, casus, orationes, qua
oia a Maioratio exemplis illustrantur.
2. Tempora: 3. loci: 4. si euentus et
facti uinculorum, cae ponantur.

nas M. T. Ciceronis. 93.

5. Testimonia. 6. Rom. primo. 7. au-
toritas, q. dicit, et de quo dicitur.
8. si ad lege sit quiescit. 9. si ad
more et quietudine. 10. si ad reli-
gione. 11. probitas e Narrantis, unde
Artes nitar probatiorer artificiosas
moret etia inq. rei amunerat.
12. antiquitas, seu orationi gravitas
qua antiquitate et reuerentia ali-
quam praegerat. 13. dicentis memo-
ria, uera n. ee uident, qua proapte
ad memoriam narrant. 14. orationis
ueritas si nimiru antea etia sit plura
uera narrare. uide Fab. in line. c. 2.
1. q. 15. uita fides. uita n. ante acta
sunt testimonia e. Fugienda a.
in primis omne hpias calliditas,
nihil uideat fictu, nihil sollicitu,
oia potius a caa, q. ab oratore pro-
fecta credandur.

74. Nota in orationes
Caput Sextum
Quibus rebus narrationis suavi-
tas comparatur.

Primum admiratione, cui magna
Innova, et in mirata dicunt. id
expretationibus seu suspensionibus,
et an, dubitans, quo denique res sit
exaspera. ubi adhibendi aliqui ver-
borum circuitus, et preparationes
in dicendo, quae in re frequentes
Cicero in Verrinis. Sed, quibus
inopinatis, quae si felix est, penam
affert incunctitate, ita Cicero.
Sed, nobis animi in seipso, in
omni. animi nostri arte lege in
aliqua incunctate, cuius modi est
Cicero in Pro A. Cluentio, de Sapia
placere, lege Fabi. §. 3. c. 8. in princip.
apud quem manent alia. §. 4. c. 2.
velut affectibus ab ipso ad, admittit

Verrinas M. T. Ciceronis. 95.

cor in Cicerone in Partitionibus, et sen-
tentia quatuor, repetunt ibidem
Quintilianus, Sexu n. e. advocata
in rebus affectu, in personationibus,
quas secum narraveris. Pro, colo,
in personatione, qualis e. Cicerone
in Verre de Philidomo. Pro,
dolentibus expulsi. Cicerone pro Rege,
Amurico et Cicerone. Tunc, in
ad inveniunt, via n. Homero teste
methe. effuso e. dulciore. Mandu neta
ad Irregulatione. g. latibis. 10.
capitulis expulsi, et hae 10 capita
ad gravitatem ea pertinent, qua e.
in rebus. De diuersionibus quibus-
dam vide Fab: V. 4. c. 1. in his.
Alia verborum e. gravitas, qua esse
degravata debet, et incunditate
quodam simantia; lebet n. ce q.
purissimus sermo Narratione, et q.
varietate de omni effugiat, et

Nota in orationes

mutatio in oratione tenet. Ad
 uerborum sine sermonis paucitate
 pertinet quiescentia, et habeat har,
 uerborum concursus, et distinctio, et
 quiescentia. Quod dicitur per circumscrip-
 ta et longo intervallo anhelitus,
 et spiritus uocis respiratio in motu
 ratione dicta. Sed uerborum similitu-
 do et aequalitas. ubi illud quod uult
 notandum diligenter: Ego uoco
 inquit, Narrationem, ut si ulla
 parte orationis omni qua per
 gratiam et uerore exoritur an-
 gusto, credimus n. Tacilius, qua
 uerenti uerenti per, et ad up,
 late ad uerent dicitur. Quae
 uerenti uerenti in Narrationibus
 uerenti et de uerenti uerenti
 de uerenti suo loco. Sapietur.

Verrinas M. T. Ciceron: 97.

Caput Septimum.

Qua Narrationi suavitas ex con-
moda fictione adueniat.

Cetera Narrationi suavitas magis
ne etiam in oratoris fictione, vultu,
gestu, pronuntiatione recipitur, ut
oia historia rerum, moribus, et lo-
quatur. Atque querant, ut talia incur-
re, tristia dolenter, et seria gravi-
ter exprimantur, et ut gestantur, per-
ficiantur, affectu, et ut primis veluti
amicis delectentur, itaque plane qualis
futura sit rei imago statim appareat.
Aliter Narrandi est, ut exemplum aliquod
proferatur, in sermone orationis, aliter
antequam animus inaleat, aliter in modum
aliter in doctrinam, motum, et ad oram
in perbreue aculeat, et patitur in
dicatam, et replicationem Narratione
desiderat, doctrina vero subtilem magis
aliter delectat requirit. Hinc Quintilianus
lib. 11. c. 3. in fine. Narratio, inquit,
magis prolatam manum, amicum

Nota in orationes

recidente (in exordium. Postquam
 impetro locum requirit) gestu digne
 su. voca sermone proximum, atq[ue]
 sine aperiore sine acriore, sine
 simpliciter sequentiissime postulabit.
 Alia postulat affectu, et dabit, adione
 sed per orationem.

Caput octavum ?

Quis orationis nuncius

Esse debeat. Colligimus ex Quintiliano
 l. 9. c. 1. Narratio, inquit, esse har,
 dices, adq[ue] ut sic dixerim, non est
 desiderata pedes, et adq[ue] maxime innotet.
 Item ut verbis sapienter pressa et ita inter
 innotet; sed dices, et adq[ue] amicitia
 hinc semper cupit: quod nihil in se sperant
 opus est. Et nihil videtur bona Narratio
 stare longioribus membris, brevioribus
 perioribus, ita Quintilianus.

Caput nonum ?

Quod Narrationis principium sit.

In his aliq[ui]d aliena putant a personâ,
 eamq[ue] si vera sit, ornandam, si aliena

Veritas M. T. Ciceronis. 79.

et aduersaria, inuentione. Sed haec quae
cuius accidentibus ponenda, cuius pro,
futurum? Frequenter etiam a re
incipiendū. Finem Narrationis
alij exponendo perducendo uolant,
unde questio fit orta: de hoc uide
Fab. 11. 4. c. 12. finem.

Caput decimum

Qua Narratione gremiat sententia.

De hac ita Quintil: Ne sententia
quidem, aut, rebus fatigatis miseris,
sione stomachus iudicis relucere
disuaserim maxime quidem breui,
aliquando in etiam liberiore.
Cetera frequenter docet huius Ciceronis.

Caput undecimum

Sitne argumentis locus in Narratione.

Argumenta ubi in Narratione nua,
quam, argumenta ponuntur, ^{quae} Ciceronis pro
Ligario. niterentur exponendi et breues
ut res posset defensione? et rationem

Synopsis

Libri duodecimi in Verrem?

Partes huius orationis s. 3. Exordium
Propositio, Narratio.

Exordium reddi iudices attulor
pro praeritione et laude Siciliae, et
laudat a modestate et civitate, de
qua Sijonig l. 7. de artibus in re Provincia
l. 3. In provincia laeta E. ar. v. c.
quingentis annis duodecimo. Laudat
inde ipsos Siculos, et magis Verri
odium gerit.

Propositio E de iniurijs, quas et
Siculi et Romani omnium ordinis homines
a Verre Praet. auferunt.

Narrationis, sive accusationis pars
per s. 4. Ina de rebus coisidit et
indicat, de ipsi iudicij ob pecunia;
et de rebus capitalibus questionibus.
De parte de acedita verri dictione,
et aceditione honorum. uenit r.

Verinas M. T. Ciceron: 103.

Verres dignitate Senatorie, cen-
sorem, et sacerdotia. Titia de
Atrius. Ad de publicanorum cu-
stodie in furtorum conuisione subditi
collatione.

Nota.

Procuratio illo maiorum ueterum Grae-
ciae Roma triplex fuit, unum ex tributis,
uexigalibus, et praeda bellica redactis,
quotidianis impensis deueniens, in praedicta
decem Macedoniae. Paulus 3. milles
intulisset. Namque septuagies quinguis cen-
tesima millia coronatorum. In magna tanta
dicente Cicerone eum inopia fuit. Alterum
ex uicesima collectis, Sarcina uocabatur
in difficultatibus reipubl. Temporibus aper-
tu. Tertium pecuniae erat in bellis
ex Gallia collecta, quod abstinere, nisi uigens,
de bello Gallico operationibus publicis
cauebatur. Aegadius militare Augustus
apud Suetonium c. 99. instituit, de quo
uide Lyppium l. 2. Magnitudinis Romae:
c. 4.

Cibaria. Idem atq; alimēta, dicitur
 alicui cibaria Cicero ad Attium 62. Ma-
 re ex agris cibaria, Varro l. 2. de re
 rust. c. 9. reportare ex cibariis magna
 pecuniam Cicero 5. ad Verr. Plaut. in
 Captivis. mihi rem suam credidit cibaria
 dicit. Panis cibarius Cicero. Vinū ciba-
 rium Varro dicit, quod usque ad hoc commune
 est quotidianum. Cibarius fuit aut fuit
 Varro appellavit, et generis bene plij,
 and hanc bina.

Cathexa in scriptu vidi Syacusa) nomen
 et uti notū plane adinanda, cuius allu-
 unu verbum erat in lingua latina tempore
 Cicconis, maior enim ē Soteris signi-
 ficatio, q; agere potest nomen servatoris,
 quam ut Plancus Cicero, ut Soteris
 nomen ex primere, respubl: et capitip
 sui servatore appellavit. unde probabile
 ē Christianos adeo primos nomen excon,
 Sake, Salicatoris, ut ita in epti,
 nerent uti in graeca Sotēos, et Hebraice
 qua ē Jesus. Aliud n. ē Servare, aliud

Veremas M. T. Ciceronis 105.

Salutem dare. Servat ut, q ne salus
amittatur, aliqua ratione praestat: veluti
credite ad pie moret Pauli Manutius
Albi filij in notis huj' commentarij; hoc
locus, ubi ita legitur: minime convenire
Crispulo Servatoris nomen, quia geny.
dum an r' afflicto n' in eodem statu
servavit, sed a sempiterno in servitu ad
aeterna vita bona pervenit. Quoniam
Manutij locu ex iure civitib' illu' post
laud' Faullerij loc. 10. Servare
inquit, verbum imitia e' cuius vim ex
impositiomb' imp. habent. Scripsit
Dno indignam. Servi n. ex eo appel-
lati sunt, quod Imperatores captivos
vendere, ut hoc servare, nec ovisen
solent. Ita rursusque in notis ad Basilij
orat: 12. Jacobij Panetij in scholis
ad crist: Cypr: 74 ex Tertulli. 9. de
resurrectione carnis. c. 47. in ipsa
proclara moret, Tertulliano plus e'
servare, q servare. Hic. Servus
salvificatore verbit, vel ga rodus in
Africanam salvatoris note pervenerat;

Nota in orationes

et quae more suo Androsiffing erat no-
 randum nomen. Lactantius l. 4
 de vera sapientia, qui certe est Cicero
 Christianus natus. Sed Jesus, inquit
 & latine dicitur salutaris, siue
 salvator, & cunctis gentibus
 salutifer venit. Hunc sequitur D.
 Augustinus. l. 13. de Trinitate. c. 10.
 Qui est hebraice, Jesus, inquit, graece
 Ἰησους, nra a. locutione salvator.
 quod verbum artea latina lingua
 habebat, sed habere poterat, sicut
 potuit, quod voluit. Vide eundem
 l. 2. de doctrina Christiana c. 13.
 et l. 2. contra Crescendum c. 1. Hic
 vidit Magnus ille, ex Benedictinis ordine
 Doctor Gregorius et Pontifex. hic pro-
 fatione in libro moralium. c. 5. inquit
 non vehementer epistolas, et he-
 braeae celestis oraculi respiciamus
 sub regulis Donati. unde etiam
 Hieronymus l. 1. contra gentes.

Verrius M. T. Ciceron: 107.

Fid. itaq. ut du. hyperb. d. igh. isti. com.
lingua. obseruatores barbari. hui. in
salutem. mediant. utin. uicuant. aliud.
quod. Labij. l. 1. c. 1. in. proprio. diceset.
Hic. q. by. ciceroniana. circumscriptio. ars.
videt. q. salute. dedit. respondend.
e. ad. Plautio. l. c. ut. interum. in. quid.
si. comoda. solus. rem. necessaria. uide. hui.
circumscriptio. si. ueraba. q. rig. et.
diu. tate. amittit. et. sabiet. abem. parit.
Hic. itaq. reprehendunt. latini. q. si.
a. Joanne. Bernartio. l. c. in. Boed.
l. de. q. solat. pro. q. 1. et. p. l. ans. in.
aim. otationis. ad. y. ead. sto. Cal.
Mart. in. editione. 1.

Si in Architectura de aedificijs eorum
nisi in scripturis Vitruuio utimur, de
hortis et herbis Plinio, Columella, et
Varro, quoniam nihil simile reperitur
in Cicerone, cur nota Christiana religio
nisi propria carcam. Spiritu non ar.
se. Episcopus. q. en. ad. h. u. legimus. quod
Sofonem. l. 1. c. 10. No. Zephora. l. 8.
c. 42. n. Justin. ut. se. p. r. f. e. n. s. e. a. Tri.

Nota in orationes

vili: Episcopo dici. Ex p. Todor
ubi dicebat erat graphictor, par
dang, hac in se Cicero's sententia 1. 2.
de Finib. & quomodo ver. Cui phlogi,
phiam vid. heda nter? dice corona
le nelle, morte e: plari a. et pec.
Spone appere post, docti et nelli,
gazda e niri.

Ceterum his a vetoritate antiquitatem
subiungitur Christiani n. scriptores
per note ubi Saluadori: Porstianus
quo ante sua haeresi Fabian papa
tempore de Trinitate scriptis, D. Hiero
nime lingua et omni peritissim, Aug.
ling. Anthonis, Magn. etia ipi phlogi,
quibz adde praedam elegantem quidam
his donis vid. arte lapiden, qui in hanc
Siluana exstat, et colonia da Fica, Seru
Zensii pro salute Draiam Aug. d. xi
uouit hoc Titulo.

Veremas M. T. Ciceron: 109.

Qui custodi

Quirino sal

Patroni,

pro salute

C. Caesaris Pariter

Graciani aug:

Col. ca

Sarmicenses.

de quo videtur Janus Grutternus in inscrip-
tionibus pag. 19. n. 5. similiter etiam
Portius Opulentiarius in Panegyrico quibus
aerospicis scriptis ad Constantium Imp.
quo rediit in patriam exul impetravit.
Unde alia ait:
Vate Deo solo Saluatori sancte bono.

Unde pariter Saluator in maxima rebus
Garrus praesabit, dabit omnia victor in omnia.
Legimus eandem vocem in Plin: l. 8. hisp.
natural: c. 16. teste Sigismundo Gelenio ex
Eodice manuscripto.

Hac voce et Platonem Christianorum

Verrinas M. T. Ciceronis. 111.

Confirmatio 3. partes ipsius orationis tractat,
partes primae breues praemittit Narrationes
de iure provinciarum, quod in eas habeat
P. Q. aliae n. stipendiariae, et est uectigales
ut Hispania, alia censoria locatis stipulata
est ueluti Asia lege Sempromia. Agri n.
Asia iure belli populi Rom. sunt facti, et
prima a censoribus, uelant Rom. aratoribus
ita locari, ut singulis annis populo Ron.
centis frumentis modus penderent. Quod
etiam quibusdam Sicilia ciuitatibus
17. modis, quemadmodum Cicero loquitur. 7.
alia provincia libera est, ut Sicilia, sed
accusat Verrem in exigendis decimis ad
arbitrium decumanorum sublatam lege Hiero-
nicam: deinde de pecunia frumentaria noue
cepia. In ista parte taxat de frumento
empto, quae quatuor partibus et uentione
noua, partitione, Narratione tripartita.
3. part. Verrem accusat de frumento spinato.
In peroratione Verrem et 3. orationis
partes repetit, et appropinquat ad iudices,
quae aratorum iniuriam uindict.

112 ..

No
 S
 Libr
 Heig
 vord
 y all
 N
 w
 k
 w
 w
 ab
 P
 N
 an
 k
 H
 g
 W
 H
 H
 w

Nota in orationes. ins.

Synopsis

Libri 4^{ti} in Verrem.

Huius orationis 3. sunt partes. Transiti
propositio Narratio. Transiti
& ad dubitatione proposita.

Nego in Sicilia Propositio est
quasi diuicio huius orationis, qua
narratur in furto uasorum, gem-
marum, margaridarum, signorum,
atque picturarum.

Unde igitur potius incipiam
Narratio est in qua explicat atque
amplificat signorum et rerum precio-
sarum furta et rapinas.

H. S. Septentio sex millibus) quibus alios
quatuor coronatos 150. quod quoddam
160. Manutio fuit 180 scutatis.

H. S. C. I. C. I sunt quadraginta coronati.

H. S. centulugnum millibus) hoc est 3. millibus
coronatorum. scutatorum a. 3 millibus

Verrens M. Tully Cic. 117

calamari foliis, Maeste uirtute esto,
et Livii l. 2. in bere i inquit, Maeste
uirtute esse, si pro mea patria ipse uir,
by saret; consule eundem l. 4. §. 349.
Et Paderu in l. 4. huius Epigramata
particulari; Epigramata decimus correde,
13. in uerba Editionis, ubi notat
uocem hanc Maeste saepe a uirtute sua
indeclinabiliter poni. Curt. l. 4.
Maesti uirtute esse, dixit.

Citrea mensa. De cythra et cedro. v. Lelid
Bisul. l. 1. c. 13. mensarum sane cythra
ingentia olim erant praecia, quas uirg
feminae pro margaritarum regerebant,
ut e apud Graecis: l. 13. c. 15. una, quam
Tertullianus l. de pallio, orbem citri
appellat, empha e a Cicero, quingentis
millibus numum, hoc e, 12000 et quingentis
millibus aereis coronatis; qui idem Ter
tullianus. c. 33. de amicitia. has mensas
uocat Cicero manas. Africa uel bistranti
emittit, Africa Gallis, triginta quing. in unum

Nota in orationes

millibz numis, sive 20 quinqz millibz
aureorū. Meminē Plinij duas a Rege
Juba venditas, quarū unā precii fuerūt
ff. S. quindecies. Seneca, l. 6. de beneficiis.
c. g. unam eiusmodi negat refert Caelius
Cestus captam fuisse, sive seraporio, hoc ē
30. millibz aureis coronatis, hinc censū f. s.
natorū erat, veluti equitū 10. millia; eius
modi ū negat, ut ē apud Dionem Cassium,
Seneca quingentarū habuit, unde Heidec.
clamat Tertullianus, En quantis precijs
aspirantē ligat maculas, ubi carūde
formam indicat. De his Martialis l. 14. Epig.
79. u. 89.

Accipit felices Atlantica numera fluitas,
Aurea q̄ dederit dona, minora dabit.
Atlant. non Libya, sive Mauritania, cytri
patria, unde idem l. 12. Epigram. 67. vocat
Mauritici pondera rara cytri. Cuiusmodi
et precij reprehendit Lucianus in illius poēta
l. 1. dicit carit. — negatqz priores apponata Janes.
et l. 9.
Ja Namqz, innotū urae unere flevit,
Erebratqz epulas, negatqz peti unig orbe.

Verinas M. T. Ciceron: 119

Synopsis
Libri Quinti.

Partes orat. sunt 3. Ina et utatio
defensivis, qua defendebat Verre et
bonis imp. quam ionicè propositam re-
fellit, dñs offendit Cicero, neq. bello fugi,
dixit, neq. pacem bello imperatore
bonis fuisse Verrem.

Satis e factus Siculis et pars altera,
et suppliciorum Narratio.

Si haec nad civis Rom. et peroratio
part 3.

Cum haec ultima oratione absolutè aly
orationis partibz, qua supersunt, de per-
oratione, paucis capitibz gtingens.

De peroratione.